

Almannaverkið fær
álagt at ráðgeva og
hefur fingið eina greiða
fráboðanarskyldu

Almannnnaverkið hevur skyldu at veita sosialfakliga ráðgeving

Lóg fer at áleggja almannaverkinum at veita borgarunum sosialfakliga ráðgeving um hvør hjálp kann fáast

Uppskotið til nýggja vælferðarlóg áleggur almannaverkinum skyldur móttvegis borgarunum.

Í grein 2 í uppskotinum stendur greitt, at almannaverkið skal veita persóni sosialfakliga ráðgeving um hvør hjálp kann veitast eftir nýggju vælferðarlógini.

Ráðgevingin skal veitast, so at persónur í størst møguligan um sjálvur kann loysa verandi og framtíðar figgjarligar avbjóðingar, undir hesum møguleikar fyri arbeiði ella útbúgving, ella at minka um fastar útreiðslur, ið figgjarligt rúm ikki er fyri.

Í lógaruppskotinum verður eisini sagt, at ráðgevingin skal fevna um, hvørjar tænarast kunnu veitast eftir nýggju vælferðarlógini.

Almannaverkið skal eisini vísa á, um tað ber til at fáa hjálp frá øðrum myndugleikum ella sjálvsognarstovnum.

Lógin sigur eisini, at ráðgevingin ikki bert er til persónin, men eisini til avvarðandi.

Í uppskotinum verður eisini sagt, at er talan um børn, sum tørva hjálp, so

skal almannaverkið veita skjóta ráðgeving um hvør hjálp kann veitast barninum og familjuni.

Fráboðan

Eitt annað, sum stendur ógvuliga greitt í uppskotinum til nýggju vælferðarlógina er, at fólk, sum útinna almennar tænarast, hava fingið eina greiða fráboðanarskyldu.

Tá ið starvsfólk í yrki teirra faa kunnleika um persón, sum hevur tørv á hjálp eftir lógini, so skulu tey boða almannavekrinum frá.

Í uppskotinum er nágreinað, at hendan fráboðanarskyldan er galdandi, tá ið persónar hava tørv á ráðgeving, uppihaldshjálp, endurbót, ella sosialum tænarastum.

Her kann vera tørv á bæði likamligari og sálarligar varandi sjúku ella breki ella um viðkomandi livir undir ónøktandi viðurskiftum, til dømis undir víðfevndum sosialum trupulleikum.

Gamla lógin

Fleiri broytingar eru gjørdar í forsorgarlógini síðani 1967,

eins og nýggj málsoki eru tikin við.

Ein nýggj forsorgarlóg hevur í fleiri umfórur verið á politiska breddanum, og skiftandi landsstýri hava havt sum mál at gera eina nýggja lóg.

Í 2010 var lagt á annan bógv, og farið var undir at dagføra forsorgarlógina í stigum við tí endamáli at endurskoða lógina alla, sum hon er.

Broytingarnar í forsorgarlógini í nýggjari tíð hava allar havt sum aðalreglu at fara burtur frá stovnshtug-takinum til at menna og endurmenna borgaran.

Dentur verður lagdur á at útvega persónum, ið bera brek javnbjóðis møguleikar í dagsins samfelagi, hóast nakað er eftir á mál.

Lógin er ikki tíðarhóskandi. Nógvar broytingar eru gjørdar gjøgnum árin, sum í summum fórur er lógin á donskum máli, meðan flestu broytingarnar eru gjørdar á føroyskum.

Verandi forsorgarlóg hevur ikki neyvar ásetingar um upplýsingar- og ráðgevingarskylduna hjá Almanna-

Tað er ein rættuliga umftazndi lóg, sum tingfólk skulu viðgera í hesi tingsetuni

verkinum, men veitir einans heimild fyri at áseta hesar reglur í kunngerð.

Tørvur er eisini á reglum um, t.d. á hvørjum grundarlagi avgerðir um hjálp verða tiknar, herundir ynski og tørv borgarans, møguleikan hjá myndugleikanum at veita hóskandi tænarast, virkisætlan og markamót til aðra lóggávu serliga til lógtingslóg um heimatænarast, eldrarøkt og annað.

Ráðgevingin til borgaran stendur frammalaga í lógini og viðmerkingarnar eru rættuliga klárar.

Ráðgevingin hjá Almannonaverkinum skal fevna um samlaða tørv borgarans, og ráðgevingin skal

tí bæði fevna um uppihaldsveitingar, heimild at veita figgjarligan stuðul ella ískoyti, eins og ráðgevingin skal fevna um hvørjar tænarast, ið kunnu veitast sambært verandi tænarastøði.

Støðið fyri ráðgevingini verður tikið í ítökiliga tørv borgarans og kann tí fevna um figgjarliga ráðgeving, undir hesum at til-laga verandi útreiðslur til framhaldandi figgjarliga ráðgeving.

Er talan um persón, ið hevur serligan tørv, eitt nú vegna brek, varandi sjúku ella víðfevndar sosialar trupulleikar, er ráðgevingarskyldan ikki avmarkað

til bert at fevna um henda persónin, men eigur eisini at verða veitt hjúnafevna, foreldrum ella øðrum avvarðandi, ið borgarin hevur tætt tilknýti til.

Tað hevur týdning at veita hóskandi ráðgeving skjótast tilber í mun til at fyrbyggja og forða fyri, at støða hjá borgara versnar. Hetta bæði í mun til eina heildarráðgeving og í mun til ráðgeving vegna serligan tørv.

Hetta er ein partur av innihaldinum í nýggju lógini, men vit venda aftur til málið í seinni bløðum.

Lógin um vælferð og tilhoyrandi lógaruppskot eru send til hoyringar.